

## Surâsul zeiței

Daniel Vișan-Dimitriu

---

Te știu acum! Era doar o pojghiță  
acea răceală din privirea ta,  
dar mersul calculat, ca de actriță,  
te-a dat de gol rapid, iubita mea!

Păreai de fier, erai întruchipare  
a unei zeități de prin Olimp  
ce-i gata să răspundă cu teroare,  
la orice provocare, dur, la timp.

Dar te-am ghicit! Privirea-mi insistentă  
te-a străbătut și, dincolo de scut,  
am întâlnit iubirea ta latentă,  
pe care s-o descopăr n-am crezut.

Ți-am curățat răceala din privire,  
și ți-am spălat mândria-n ape noi,  
învăluindu-te cu-a mea iubire,  
și-nlăturând carcasa ca de sloi.

De-acum, iubita mea, îmi ești din aur,  
zeiță coborâtă dintr-un vis,  
ce îmi așterne peste frunte laur,  
zâmbind atât de cald și de deschis.